

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 244/09-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť A. U., S., zastúpeného advokátom JUDr. B. S., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Er 1015/03 a postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 1777/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. U. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. apríla 2009 doručená sťažnosť A. U., S. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. B. S., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Er 1015/03 a postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 1777/08.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že na základe návrhu oprávneného Ing. F. R. proti sťažovateľovi ako povinnému bolo od 19. mája 2003 Okresným súdom Bratislava III vedené pod sp. zn. 34 Er 1015/03 exekučné konanie na vymoženie peňažnej pohľadávky. Podľa § 18b ods. 1 zákona č. 511/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sídlach a obvodoch súdov“) výkon súdnictva k 1. januáru 2008 vo veci sťažovateľa prešiel z odovzdávajúceho Okresného súdu Bratislava III na nadobúdajúci Okresný súd Pezinok, pričom exekučné konanie je týmto súdom vedené pod sp. zn. 15 Er 1777/08.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza: *„Exekútor napriek námietkam proti exekúcii podané dňa 19. 6. 2003 na exekútorský úrad... Námietke proti znaleckému posudku č. 114/2005 dňa 6. 10. 2005... Námietka proti exekúcii manželky povinného dňa 7. 7. 2005... Sťažnosť na exekútora na Ministerstvo spravodlivosti podané dňa 3. 10. 2005... Upozornenie na protizákonný postup exekučného úradu aj v oprávnenosti samotnej exekúcii podané dňa 11. 10. 2005... Námietka proti pokračovaniu v exekúcii podané 7. 2. 2006... žiadosť o zrušenie dražby Dňa 15. 2. 2007... Konanie o schválení príklepu pri dražbe nehnuteľnosti, návrh na odklad... Súd o uvedených námietkach nerozhodol exekútor uvedenú nehnuteľnosť vydražil dňa 15. 2. 2007... Táto exekúcia trvá viac ako 6. rokov Od uvedenej dražby nehnuteľnosti uplynulo viac ako 25 mesiacov.“*

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd v predmetnej veci rozhodol týmto nálezom:

- „1. Okresný súd Bratislava 3 v konaní vedenom pod spis. zn. EX 144/03, Er. 1015/03*
- 2. Okresný súd Pezinok v konaní vedenom pod spis. zn. 15 Er. 1777/08 porušili právo A. U. aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 odst. 2 Ústavy Slovenskej republiky.*
- 3. A. U. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 106.220,54 € (Stošesťtisícdeväťdesiatštyri centov.)*

4. *Nemajetkovú ujmu vo výške 16.597,- € (Šesťnástisícpäťstodeväťdesiat sedem Eur.)*

5. *Právnomu zástupcovi sťažovateľa JUDr. B. S. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia sťažovateľa v konaní na Ústavnom súde SR, ktoré si uplatňujem za 2. meritórne úkony v zmysle Vyhl. MS č. 644/04 Z. z. ktoré sú súdy pomerne povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“*

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu je tiež posúdiť, či tento nie je zjavne neopodstatnený. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti

návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Er 1015/03 a postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 1777/08.

Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany, a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

V konaní o sťažnosti vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nečinnosťou všeobecného súdu považuje ústavný súd za účinný prostriedok

nápravy namietaného protiprávneho stavu, ktorý má sťažovateľ k dispozícii pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, sťažnosť proti porušovaniu práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľ mohol na ochranu svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy využiť a podať sťažnosť na prietahy v konaní pred Okresným súdom Bratislava III a Okresným súdom Pezinok (ďalej spolu aj „okresné súdy“) orgánu štátnej správy súdov podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažnosti a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe súdov“) účinného do 31. marca 2005. Podľa citovaného ustanovenia sa môžu fyzické osoby a právnické osoby obracať na orgány štátnej správy súdov so sťažnosťami na postup súdu, ak ide o prietahy v konaní.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o štátnej správe súdov ústredným orgánom štátnej správy súdov je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia orgánmi štátnej správy súdov sú predseda a podpredseda najvyššieho súdu, predsedovia a podpredsedovia krajských súdov, predsedovia a podpredsedovia okresných súdov, ako aj predseda a podpredseda Špeciálneho súdu.

Po nadobudnutí účinnosti zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) 1. apríla 2005 mal sťažovateľ možnosť podať sťažnosť na prietahy v konaní súdu v zmysle § 62 ods. 1 tohto zákona.

Podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Podľa § 63 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia sťažnosti na predsedu súdu vybavuje predseda súdu vyššieho stupňa.

Účelom sťažnosti proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade s právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy, ale poskytnutie príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (m. m. II. ÚS 64/97, I. ÚS 20/05). Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že účinne využil označený právny prostriedok nápravy podľa zákona o súdoch, alebo ak preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Zo sťažnosti nevyplýva, že sťažovateľ podal predsedovi okresných súdov sťažnosť na prietahy v konaní. Ústavný súd preto v rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti sťažovateľa vyzval, aby ústavnému súdu oznámil, či takéto sťažnosti podal, a ak áno, aby ich ústavnému súdu doručil. Advokát sťažovateľa 25. mája 2009 ústavnému súdu doručil písomnosť zo 6. novembra 2007 označenú ako sťažnosť na prietahy v exekučnom konaní adresovanú predsedovi Okresného súdu Bratislava III a uviedol, že *„na uvedenú sťažnosť môj mandant odpoveď nedostal“*. Ako dôkaz, že sťažnosť bola predsedovi Okresného súdu Bratislava III doručená, predložil advokát sťažovateľa podací lístok s adresátom Okresný súd Bratislava III potvrdený poštou S. 6. novembra 2007. Predseda Okresného súdu Bratislava III podaním zo 7. júla 2009 ústavnému súdu oznámil: *„... sťažnosť na prietahy v exekučnom konaní zo dňa 6. 11. 2007 neevidujeme...“*

Vzhľadom na to, že sťažovateľ žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi Okresného súdu Bratislava III podal (samotný podací lístok aj keď s adresou Okresný súd Bratislava III bez dokladu o tom, že sťažnosť bola aj doručená spolu s tvrdením Okresného súdu Bratislava III o tom, že sťažnosť na prietahy neevidujú, túto skutočnosť nepotvrďuje), ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ

nesplnil podmienku prípustnosti sťažnosti vyžadovanú v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ zároveň v sťažnosti neuvádza žiadne argumenty, ktorými by preukázal, že podmienku nevyužitia tohto prostriedku ochrany jeho základného práva nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a preto mu ústavný súd nemôže nesplnenie tejto podmienky v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde odpustiť.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti konštatoval, že sťažovateľ nevyužil pred podaním sťažnosti ústavnému súdu účinný právny prostriedok nápravy proti nečinnosti okresného súdu a nepreukázal ani to, že uvedenú podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodiť ani z obsahu sťažnosti. Uvedené skutočnosti zakladajú dôvod na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa pre jej neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že ku dňu podania sťažnosti Okresný súd Bratislava III, resp. Okresný súd Pezinok nerozhodli o jeho námietke proti exekúcii z 19. júna 2003, námietke proti znaleckému posudku zo 6. októbra 2005, námietke proti exekúcii zo 7. júla 2005 doručenej exekútorskému úradu 12. februára 2007 a o návrhu na odklad schválenia príklepu o dražbe z 28. marca 2007.

Zo spisu Okresného súdu Pezinok sp. zn. 15 Er 1777/08 ústavný súd zistil, že každou doručanou námietkou sťažovateľa sa okresné súdy zaoberali a rozhodli o nich. O námietke proti exekúcii z 19. júna 2003 rozhodol Okresný súd Bratislava III uznesením č. k. 34 Er 1015/03-61 z 29. októbra 2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26. marca 2004. O návrhu na odklad schválenia príklepu o dražbe z 28. marca 2007 rozhodol Okresný súd Pezinok uznesením č. k. 15 Er 1777/08-151 z 23. februára 2009, pričom v tom istom uznesení sa zaoberal aj námietkou sťažovateľa proti znaleckému posudku zo 6. októbra 2005. O námietke proti exekúcii zo 7. júla 2005 Okresný súd Bratislava III nerozhodoval,

keďže táto bola adresovaná súdnemu exekútorovi, ktorý ju Okresnému súdu Bratislava III nedoručil.

Ústavný súd z predmetného súdneho spisu tiež zistil, že sťažovateľ opakovane žiadal Okresný súd Bratislava III o odklad exekúcie, pričom svoj návrh odôvodňoval tým, že okamžitá exekúcia by mala pre neho a jeho rodinu nepriaznivé následky, keďže z bytu, ktorý je predmetom exekúcie, sa nemajú kde vystaňovať. Zároveň navrhol, aby Okresný súd Bratislava III povolil odklad exekúcie do doby, kým nebude rozhodnuté vo veci vedenej Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 33 C 47/09, v ktorom si uplatňuje zaplatenie peňažnej pohľadávky voči oprávnenému, pričom túto by použil na započítanie s pohľadávkou, ktorú má voči nemu oprávnený. Takýto návrh je v priamom rozpore s tvrdeným záujmom sťažovateľa na urýchlennom ukončení exekúcie.

V závere považuje ústavný súd za potrebné uviesť, že stav právnej neistoty, v ktorej je podľa tvrdenia v sťažnosti sťažovateľ „držaný“, je spôsobený samotným správaním sťažovateľa. Pokiaľ by sťažovateľ rešpektoval právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III č. k. 19 CB 64/97-227 a uhradil sumu, na ktorú ho zaviazal, nemuselo dôjsť ku nútenému výkonu súdneho rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej neprípustnosť.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2009